

Cătălin Șerban – recitalul de acasă

(Grigore Constantinescu – 29 aprilie 2011)

Este deosebit de interesant să observi evoluția unui muzician, la un interval de un deceniu după ultima apariție pe podiumul de concert bucureștean.

Stagiunea Muzeului Național George Enescu i-a oferit această ocazie lui Cătălin Șerban, absolvent al Colegiului de artă „Dinu Lipatti”, a cărui formare artistică în țară s-a întregit mai apoi în Germania la Universităt der Kunste cu Martin Hugher și Musichochschule Lübeck cu Konrad Elser, condiții ce i-a permis să devină actualmente lector al acestui institut. Premii la concursuri internaționale de interpretare, concerte în stagioni europene completează recomandările actuale ale acestui „încă” tânăr pianist român.

Am ascultat un program demonstrativ, pentru forma sa solistică dar și pentru preferințele stilistice, în majoritatea opțiunilor îndreptate spre romantic. Un drum diferit totuși, prin abordare, de la Schubert (**Klavierstücke**), la Rachmaninov (**Etudes Tableaux**). Versatilitatea expresivă se îndreaptă și către impresioniști prin Ravel (ciclul **Valses nobles et sentimentales**), cu întreaga problematică a unei scriituri pianistice subtile ca sonoritate, dificile „altfel”, ca abordare tehnică. Prin cele două piese de Chopin, Cătălin Șerban a încercat sensibilitatea pianului aflat în salonul de muzică al Muzeului Național „George Enescu”, un pian Steinway „nou nou”, de care dispune acum instituția, spre satisfacția interpreților și bucuria publicului.

Neîndoios, această reîntâlnire cu melomanii bucureșteni este pentru Cătălin Șerban și o ocazie de nostalgice amintiri dar, totodată, o raportare la ceea ce a realizat, de-a lungul „timpului regăsit”.

* Programul recitalului:

Trei piese pentru pian D.946 de Franz Schubert

Suita „Valsuri nobile și sentimentale” de Maurice Ravel

Barcarola op.60, Nocturna op.27 nr.2 de Frédéric Chopin

4 Studii-tablou op.39 de Serghei Rahmaninov